

Noves professions

“Si vostès volen dominar tècniques particularment complexes, poden aprendre a interpretar el Missatge dels Dofins, en un seminari sobre respiració delfínica, telepatia, poder sanador de dofins i balenes, etc., amb sessions pràctiques a la Mediterrània.”

Si combinem les altes taxes d'atur de les economies europees (als Estats Units aquest factor deu funcionar d'una altra manera) amb l'altíssima quantitat de llicenciats en psicologia sense faena, i hi sumem la facilitat per als viatges, la proliferació de revistes per als gustos més recòndits i diversos, l'esclerosi o liquidació dels cristianismes oficials, la necessitat humana de trobar ocupació i de salvar d'alguna manera l'ànima i el cos, i hi afegim encara una bona colla d'espavilats que fan negoci amb la combinació dels factors anteriors i amb el moderníssim descrèdit de les facultats racionals de la persona, el resultat és l'expansió imparabile de tot un nou sector professional. Els *hippies* dels 60 i 70, els gurus californians i uns quants altres representants del pensament occidental han difòs la convicció que tothom –o almenys tothom amb un nivell suficient de recursos– té l'obligació de ser feliç en aquesta vida, perquè la fe en la felicitat eterna ha desaparegut de la circulació, per molts esforços que faça el papa per ressituar el paradís. El paradís, doncs, és en aquesta terra –preferiblement a l'aire lliure i amb un clima adequat–, és un paradís individual, eventualment compartit amb alguns amics de la colla, i s'hi pot arribar a través de moltes escoles, però sempre amb un entrenament organitzat. Aquesta és la qüestió: els cursos d'accés al benestar assegurat, els professors de beatitud, els professionals de la salut de l'ànima –que ara ja se sap que és la del cos, no com abans, que eren coses diferents.

De manera que, en una revista d'aparença seriosa, no de cap secta sinó de públic general, he trobat aquests dies d'agost un inventari de possibilitats absolutament fascinants. Aquest estiu (no sé si també durant l'hivern, supose que sí), si vostès hi tenien gens de voluntat com a beneficiaris actius o passius, haurien pogut dedicar-se a qualsevol de les següents variants de la formació professional: apuntar-se als cursos de l'Institut Ayurvèdic y de Estudios Védicos de Espana, cursos universitaris per correspondència, amb olis i herbes de primera qualitat, això diu; fer un curs de depilació natural per mitjà d'un procés alquímic; especialitzar-se en odontologia bioenergètica; entrar en l'Escola Professional de Shiatsu i Moviment; seguir cursos

de teràpia craneosacral i polaritat; vendre extracte de líquid de cartílag de tauró, sense olor ni sabor desagradable; aprendre la pràctica de l'autèntic massatge californià, suau i harmònic, o del Massatge Tradicional Tailandès (també apareix als anuncis eròtics dels diaris, però deu ser una altra especialitat), que augmenta el flux d'energia i la capacitat d'auto-curació; estudiar de renaixedor (renaixedor) professional, que és l'activitat pròpia de l'Associació de Renaixedors de Catalunya, i que, segons la contigüitat dels anuncis, sembla que té alguna relació amb la Programació Neuro-lingüística, la qual no sé si deu ser un resultat místic de la lingüística i la neurologia; dirigir un Viatge Interior cap als espais de diàleg amb el “jo superior”; fer-se monitor de biodansa, qualsevol cosa que això signifiqui; aprofitar unes “Vacances Màgiques” al Prepirineu, on cantarem amb els ocells, ballarem amb la lluna, jugarem amb el fang i millorarem, amb el tranta, la nostra comunicació sexual.

També, en la mateixa línia professional de persecució de la felicitat, que és el gran repte del futur de les societats postindustrials, qualsevol de vostès pot fer-se especialista en diafreoteràpia (“la resta del temps, farem segons les necessitats de cadascú”, diu l'anunci); aprendre la teoria i l'ús dels principis polars (*txakras*, cinc elements, etc...); graduar-se de terapeuta morfoanalista; especialitzar-se en cromoteràpia, teràpia floral, flors de Bach, curació dels perfums i altres delícies olfactivas; dedicar-se a la Dansa per l'Ésser Intern, que permet que la teua energia fluïska en harmonia amb el tot; fer un màster en Qi Gong, sota la direcció d'un “especialista de talla internacional”; o, finalment, si vostès volen dominar tècniques particularment complexes, poden aprendre a interpretar el Missatge dels Dofins, en un seminari sobre respiració delfínica, telepatia, poder sanador de dofins i balenes, etc., amb sessions pràctiques a la Mediterrània. No dic que tot això no siga útil per al benestar individual i col·lectiu (sobretot si un dia és cobert per la Seguretat Social), però de moment deu ser ben profitós per als professionals consolidats. Quant a mi, pensava apuntar-me a un curs sobre *Teràpia de la Risa*, organitzat per la primera i única escola “a nivell nacional”. Un curs de cent hores, diu, per a formar professionals. I no és mala professió, vista la resta.